

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "
Kolek (štampelj) zneso vselej
30 kr.

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, ne frankovana
pisma se ne sprejemajo.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Velja do konca tekočega leta
po pošti in v Ljubljani, us-
dom 2 gl. — 80 kr.
na mesec — 80 "
posamezne številke po — 70 "

Vredništvo je na stolnem trgu
hiš. št. 284.

Naročnino prejema opravništvo
(administracija) in ekspedicija v
Blaznikovi tiskarnici na Bregu.

Izhaja

po trikrat na teden in sicer
v torek, četrtek in saboto.

Naši kandidatje za mesta so:

Za Ljubljano in kupčijsko zbornico

g. Ivan Vilhar,

trгоvec, posestnik itd. v Ljubljani.

Za Kamnik, Kranj, Trzič, Radolico, Loko, Idrijo, Postojna, Vrhniko in Lož

g. dr. E. H. Costa,

odvetnik in deželni poslanec v Ljubljani.

Za Novo mesto, Krško, Kostanjevico, Metliko, Črnomelj, Kočevje, Ribnico in
Višnjo goro

g. Janez N. Horak,

hišni posestnik v Ljubljani.

Liberalizem — hinavstvo.

Luter, kakor je znano, je skor ves nemški
narod odpeljal od studenca resnice in ga je
bil tudi politično razdjal. In s čim je to dose-
gel? S tim, ker mu je jezik dobro tekel. Tako
je bilo in tako je, ker večina ljudstva ne pre-
vdarja, če je res, kar se kriči, temuč hitro na
besedo verjame.

S takim kričanjem današnji liberalci na-
predujejo. Obetajo ljudstvom zlate goré, obe-
tajo prosto t, omiko, obetajo vse, kar vedó, da
ljudje radi slišijo, ne dajo pa nič, in kujejo v
resnici le novo železje za nesprenišljene.

Lažnjiva je misel, da absolutizem (samo-
silno vladarstvo) je le tam, kjer posamezne
osebe, kralji, cesarji, knezi itd. vladajo svoje-
voljno, in po svojih strastih in spridenem srcu
ljudi tarejo. To je velika zmeta. Trinoštvo o-
stane trinoštvo, deni ga pod kakoršnokoli kapo.
Trinoštvo, despotizem se šopiri tudi tam, kjer
ena stranka vesoljnost dobí v svoje klešče, se
z nekaterimi enakomislečimi polasti oblastí in
po svoji volji in ne po volji vsega naroda ali
narodov postave daje. Ali kliče en sam: „dr-
žava sem jaz“ („l'état c'est moi“), ali pa kliče
takó zbor 200—300 ljudi, je ena reč, če se
ne spolnuje volja narodov, ampak le volja libe-
ralne stranke. Ali en sam osnuje in izvršuje
ukaze, ki tarejo vero, narodnost, telesno bla-
gostanje množice, ali pa jih to več dela, je vse
eno. Ali posestniku, obrtniku, naloži neprenes-
ljivo težo davkov en sam, ali pa njih več, jih
zato ne bo ložej nosil. Absolutizem, samovolj-
stvo tedaj je zmiraj krivično; toraj se je treba
pri volitvah v postavodajne zборе pač močno

varovati, da se ne volijo vanje brezvestni
možje. Očitno pa je; kdor doma v svojem
osebnem življenju kakor kristjan, kakor držinski
oče, kakor očitni častnik, služabnik, vesti nima
in za pravičnost nič ne mara, — taki je tudi
ne bo imel, ako pomaga postave delati za ves
nared.

Več ljudi, ki se za kakoršno koli delo v
edinosti odloči, več bojo opravili. V tem oziru
je tudi absolutizem muozih še pogubljivši, ka-
kor pa samovoljstvo posameznih; — veliko tri-
nogov premore več, kakor le posamezni.

Taki trinogi se v novi éri radi skrivajo
pod glasilo „liberalizma“ (prostomiselnosti), so
pa dostikrat v resnici „absolutisti“, ki ne pra-
šajo za voljo narodov, ampak po svojem skle-
pajo in postave delajo. In kar je hujši, ne le
da volje narodov ne spolnujejo, oni tudi s
svojimi organi, s silo zatirajo voljo ljudstva,
da ne more svoje volje razodevati. Pri vsem
tem pa so zmožni ustiti se, da delajo za svo-
bodo, za omiko ljudstva. V tem pomenu je pred
več leti slaven mož pisal premislila vredne
besede: Novošegni liberalizem je skoz in skoz
duševno dete in dedič absolutistiške samodr-
žave in birokracije preteklih stoletij. Loči se
od nje le po zunanji podobi, le po besedah.“

Ravno tisti, ki na železno rešeto, na rešeto
zasramovanja devajo one, ki se imenujejo „po
Božji milosti“, pod kapo „ljudske milosti“
ravno ljudsko voljo radi še bolj prezirajo, ka-
kor uni. Bič, ki ga rabi absolutiški samodržec,
pravi pl. Ketteler, hoče zdaj absolutni, do-
zdevni ljudski zastopnik rabiti le še huje.

Taki absolutizem tedaj ni nič drugoga,
kakor absolutizem v tovaršiji s hinavšino.

Pomni te nauke, slovenski narod, in ne
verjemi možem, ki sicer z liberalizmom ropo-
čejo, pokazati pa nič nimajo, zarad česar bi
se smelo na nje zanašati. S.

Politični pregled.

V Avstrijskih deželah.

Volitev grofa Hohenwarta ustavoverce
strašno peče. Nova „Preša“ prinese o njem po-
seben članek, iz kterega je razvidno, kako se
ga liberalci boje. „Odsihmal, pravi Preša, ovr-
niki ustave ne bodo posamezno nasprotovali,
ampak zbirali se bodo okoli Hohenwarta in
dobro vredeni se bojevali. Zdaj imajo vodjo,
ki je v državnih rečeh izveden in pozna vsa
pota, po kterih se pride do cesarjevega pre-
stola, in kateri ima ob enem tisto ironijo in
hladokrvnost, ki je tolikokrat osupnila vroče-
krvne Nemce Avstrijske.“ Na dalje „Preša“ trdi,
da se ga, odkar ga poznajo, več ne bojé in da
ni več nevaren. Čemu tedaj toliko vpitja? Ali
ni ravno to naj očitniši dokaz, da Slovenci
niso mogli boljšega zastopnika voliti, kakor
grofa Hohenwarta? —

V petek popoldne se je nemški cesar Vi-
ljem pripeljal na Dunaj. Mnogo ljudstva je na
Pencingskem kolodvoru na njegov prihod ča-
kalo. Pa bolj željni so bili videti kneza Bis-
marka, ki je ž njim prišel, kakor cesarja Vi-
ljema. Pravijo, da ostane do srede na Dunaju.

Judovski liberalni listi neprenehoma mo-
ledvajo, da bi vlada z denarji pomagala vrto-
glavcem, ki so na borzi toliko zgubili. „Water-
land“ pričakuje od federalističnih poslancev,

da bodo v državnem zboru zoper to krepko protestovali.

Giskra kandidira v Brnu in bo menda voljen, ker so vradniki vsi zaj. — Nekdanji minister Plener je poklican v gosposko zbornico državnega zbora. — Meščanska straža v Pragi je sklenila cesarju o priliki petindvajsetletnice njegovega vladanja v adresi izreči svojo vdanost. — Svetovna razstava se bode menda 2. novembra končala.

V Hrvaškem deželnem zboru interpeliral je dr. Makanec bana Mažuranića, hoče li skrbeti, da bode v prihodnji seji deželnega zbora zastopana tudi Reka po dveh poslancih, kakor deželni še zdaj veljavni red zahteva?

Vnanje države.

Iz Francoskega vsa poročila trdijo, da se bode tam kmalo oklicala monarhija. Chambord in narodna skupščina sta se popolno porazumela. Kakor „Le soir“ piše, se je določilo, da narodna skupščina brez pogoje okliče monarhijo, Chambord krono sprejme in dá skupščini nalogo, da osnuje novo času primerno ustavo. Ljudstvu se zagotovijo vse politične in verske pravice, tribarvena zastava se obdrži, in preuredbe se zamorejo le zgoditi po soglasju med kraljem in skupščino. Skupščina se bode menda 27. t. sklicala. Leva se močno vpira in „Siecle“ meni, da bode imela pri glasovanju večino, kar pa ni verjetno, ker ste se desna in desna sredi zedinile in boste skupno postopale.

Italija. Odkar je bil kralj na Nemškem, je Lahom zrastel greben in govori se, da bodo od Francozov nazaj tirjali Savojo in Nico. Za našajo se menda na Bismarkovo pomoč. Da nekaj nameravajo, vidi se iz tega, ker se morajo vojaki, kakor se „Genfer Correspondenci“ iz Rima piše, še po noči vaditi.

O volitvah.

Na Kranjskem volijo mesta v četrtek. Včerajšnja „Laibacher Zeitung“ objavi imenik volilcev velikega posestva, katerih je vseh skupaj 116. Volitev se bode vršila 30. oktobra v Ljubljani.

Telegram „Slovenca“.

Iz Graca, 20. oktobra.

Na Štajarskem. Herman je izvoljen z 282 glasovi. Ploj jih je dobil 7, grof Wurmbbrand 65. Nemški konservativci zmagali razen Lichtensteinerja, ki je propal proti Kubecku.

V Celjskem okraju dobil je v prvo g. Kosar 142, dr. Vošnjak 87 in ustavovrni Žnideršič 68 glasov. Ker ni imel noben kandidat absolutne večine, volilo se je še enkrat med g. Kosarjem in dr. Vošnjakom. Zmagal je dr. Vošnjak.

V Mariborskem okraju je narodni kandidat g. Pajk propadel.

Na Koroškem so tudi v mestnih skupščinah voljeni ustavovrni kandidatje in sicer v Celovcu Jessernig, na spodnjem Koroškem Ritter, na zgornjem pa Egger.

V Gorici je pri ožji volitvi izvoljen g. Winkler. V mestni grupi pa je izvoljen g. deželni glavar Coronini, ki spada k liberalni stranki.

Dopisi.

Iz Velesovega, 18. oktobra. „Zanašaje se na Vaše veliko mi skazano zaupanje se tedaj obračam na Vas, častiti volilci, s prvo — veliko prošnjo, ki se glasí: Dragi rojaki Gorenjci! dajte vsi brez izjeme meni namenjene

glasove našemu rojaku, našemu vojskovodji, bivšemu ministru grofu Karolu Hohenwartu! njega volite soglasno!“ Tako se je glasilo pismo našega kandidata Gorenjcem poslano, in glejte, gospod doktor, ubogali smo Vas, dali smo, in to s kakim veseljem in ponosom vse Vam namenjene glasove nasvetovanemu gospodu, možu, kateri slovi ne le po vsem cesarstvu, temuč tudi čez meje Avstrijske. Vi pa, dragi gospod, ste v očeh vsih volilcev, kateri okolišine in dotične zadeve poznajo in razumijo, s svojim odstopom in nasvetom neizrečeno pridobili in smete vsega našega spoštovanja in zaupanja zagotovljeni biti. Mirno, kakor bi se ne bilo nič pripetilo, smo prišli od vsih krajev, bližnjih in daljnih, v Kranj na voliše; šepetaje poprašujemo drug drugega, je li znano, koga bomo volili, in bili so marsikteri, ki so še le zdaj drugo ime zvedeli in nevarnost, ki mu na Notranjskem proti ter nasvet, ki nam je od našega kandidata iz Ljubljane prišel, in v enem trenutku smo se vsi razumeli in spoznali, da naš mora biti ta gospod, in da ne more drugače biti, kakor da ga izvolimo. Vsak je svojim možem spremembo naznanil, in kakor da bi bili hipoma imenitnost te volitve spoznali, vsi smo bili enih misel, enega namena, in enakega prepričanja, da drug zvoljen biti ne more, kakor grof Hohenwart.

Volitev se prične, volilna „komisija“ s predsednikom se izvoli in glasovanje nastopi. Bilo nas je 85 volilcev, vspešno se zamotamo v glasovanje in dobil je gospod grof 79 glasov, baron Apfaltrern pa 6. Komaj je bilo vse uradno spisano in podpisano, je že prišel telegram iz Kamnika, da je tudi tam gospod Hohenwart izvoljen in sicer z 81 glasovi, in telegram iz Radolice, kjer je dobil 40 glasov.

Hohenwart je toraj izvoljen na vsih treh volilnih krajih, v Radolici, v Kranju in v Kamniku z 200 glasovi med tem, ko je baron Apfaltrern komaj 36 glasov vjel. Slavni grof Hohenwart je potemtakem naš poslanec, Bog daj, da bi ta gospod tudi sprejel poslanstvo, na katero smo mi Gorenjski volilci v naše veselje, v našo nado in tolažbo toliko ponosni.

Vam pa, Narodovci in Tednikarji svetujem jaz, že bolj prileten mož in že bolj hladne krvi, nikdar ne mislite, da menimo, da nimate nobenega vpljiva do ljudstva, kaj tacega misli le tisti, ki je v svoje ideje zaljubljen in ne pozna človeške nature.

Saj vemo, da je satan Gospodu samemu na njegovi strani spačil učenca in od njega ga odtrgal, zakaj bi tedaj toliko satančkov lahkovernega ljudstva oslepiti in za nos voditi ne moglo! Nikar nam tedaj tega v djanju ne skazujte, mi vam to že tako verjamemo.

Vi Notranjci pa, če ste lahkoverni, bodite lahkoverni, kar je prav, ne pa v tako kolosalni meri, da vas mora človek res milovati, kajti s to lahkovernostjo, ki ste jo pri ti volitvi razodeli, vas zamore vsaka prisma premotiti in če bi drugače ne bilo, tudi hudemu v peklu zapisati. Da se je pa volitev na Notranjskem tako nesrečno izšla, so krivi še drugi vzroki, katerih tukaj nočemo omeniti, le toliko bi še pristavili, da se pri vsi ustavi in svobodi brez tehtnih vzrokov nikdar ne smejo prestopiti meje spoštovanja in zaupanja, da moža in značaja, kakoršen je grof Hohenwart, ne smemo nikoli prezreti, temuč ga spoštovati in mu zaupati, posebno če njegovo očitno postopanje na naj višem mestu v cesarstvu njegovo spoštenost in spretnost tako sijalno skazuje in priča. Kar se je celo rajdo let grešilo, kar se je v tem dolgem času blata nakopičilo, ne more en sam človek pri naj boljši volji v malo

mesecih vse in povsod na enkrat odpraviti, osnažiti in vrediti. „Moderata durant.“

Iz Radolice 16. oktobra. Ravno smo dokončali volitev poslanca za državni zbor na Dunaj. Kakor je znano, smo bili namenjeni voliti dr. J. Poklukarja. Kar nam volilcem pride včeraj nenađema od njega srčni pozdrav in prošnja, naj glasove njemu namenjene damo grofu Hohenwartu, kterega volitev na Notranjskem je zelo negotova. In tako se je tudi zgodilo. Šešlo se nas je volilcev 43 iz Radoliškega sodnijskega okraja, dveh ni bilo in eden izmed prišlih je izkaznico doma pozabil. Iz Kranjskogorskega okraja pa jih je prišlo 16. Precej se je čutilo, da je iz doline danes drug veter popihal, ker večini ondotnih volilcev je bilo videti, da so izvoljeni pod vpljivom uradniškim in kranjske obrtnijske družbe. Volitev se je vršila pod prijaznim in nepristranskim posredovanjem volilnega komisarja g. Alberta Jabornega pl. Altenfels-a. Oddanih je bilo 58 glasov. Dobil jih je grof Hohenwart 40 in ostalih 18 baron Apfaltrern, za kterega so ustavoverci na skrivnem delali, in le za strašilo očitno obešali g. Železnikarja iz Tržiča, ki se bo za to prijaznost menda že lepo zahvalil. Iz Doline so razun enega, Dovžana, vsi volili b. Apfaltrerna in polng teh 15 še eden iz Preterga, eden iz Kamnegorice in eden iz Kroke. Vsi drugi glasovi so se strinjali za grofa Hohenwarta, ki ga s ponosom imenujemo svojega častitega rojaka. Z velikim veseljem smo se razšli, ko je došel iz Kranja uradni telegram, da je izmed 237 oddanih glasov jih dobil grof Hohenwart 200. Slava!

Iz Notranjskega 17. oktobra. — K. — Volilni boj je končan, pošteni grof Hohenwart je padel in zmaga prišla je v roke nasprotnikov naših. Pa to ni čuda, kdor vé, kakošnih sredstev so se nasprotniki naši posluževali, da bi grofa Hohenwarta spodbili, se bo čudil, da je grof Hohenwart v Logaškem okraju dobil vsaj 30 glasov. Begunjski župan pošiljal je vsem notranjskim srenjam, kjerkoli je kakega človeka poznal, pamflete, polne natolcevanja in laži zoper grofa Hohenwarta. S tem ne še zadovoljen, romal je osebno okoli in ljudem prigovarjal, da naj volijo take volilne može, ki bodo za Razlaga glasovali. In dan pred volitvijo prišel je dr. Razlag, ki je trdil, da ne kandidira, sam v Cirknico in na Rakek glasov beračit.

Najsilniša agitacija pa se je godila na dan volitve. Dr. Razlagovi prijatelji iz Menišije zbrali so se že na vse zgodaj, ter prežali na priproste hribovske volilce, da bi jih osleparili in za Razlaga pridobili. Obrekovanja in laži zoper Hohenwarta se ni manjkalo. Imenovali so ga nemškega grofa, ki ne zna nobene slovenske besedice, ki hoče zopet vpeljati tlako in desetino, ki je v gospodarskih rečeh popolno neveden in le na to gleda, da bi zopet na ministerski stol splezal in sam sebi žepe polnil. Govorili so, da Hohenwart nič vreden ni, sicer bi ga cesar ne bil iz ministerstva spodil, da za Slovence še nič ni storil, da je grof in kot grof te misli, da se človek še le pri baronu začne. Rekli so, da se nihče za Hohenwarta ne poteguje, kakor duhovni, kterim je Hohenwart višo plačo obljubil, da bo tedaj zopet večí davek nastal, če njega volijo: Dalje so jim na srce pokladali, da naj duhovnov ne poslušajo, ki naj pri svoji službi ostanejo, in v cerkvi ljudstvo podučujejo, če jih hoče kdo poslušati, v volilne zadeve pa se naj ne vtikajo. Ni tedaj čuda, da so s takimi lažmi zoper Hohenwarta in duhovščino marsikterega priprostega kmeta na svoje limanice vjeli. Tiste

pa, pri katerih obrekovanje nič ni zdalo, poklicali so v Kramarjevo gostilnico ter jim lepo in po prijateljsko roke stiskali in s sladkim vinom in jedjo jim postregli. In ko še to ni pomagalo, začeli so jim bankovce, petake in desetake v roke stiskati, kakor je nek pošten kmet iz spodnje Idrije pripovedoval, ki pa petaka ni hotel vzeti rekoč, da ljudje, ki si hočejo poslanca kupiti, ne morejo biti dosti vredni. Ko smo prišli pred volilno hišo, je vodja te lepe drhali, Begunjski župan, kakor zdvijan kričal: živijo Razlag! pereat Hohenwart!

Po takih dogodbah ni čudno, da so sli volilci zbegani v volilno dvorano in da je marsikteri, ki je popred zastavil svojo besedo, da bo Hohenwarta volil, v zadnjem trenutku svojo barvo spremenil in za Razlaga glasoval.

Ko se volitev začne, je g. Hren za hrbtom prvega volilca, ki je za Hohenwarta glasoval, strastno svoje pesti vzdigoval in zadej stoječe Hohenwartu vdane volilce strašil, tako da je še g. Ogrincu potrpežljivost pošla, ki ga je zavrnil rekoč: „Sie sind zu lebhaft“.

Prave mojstre v surovosti pa so se dr. Razlagovi volilci pokazali po volitvi v Kramarjevi gostilnici. Zasmehovanja, zabavljanja, hujskanja posebno proti duhovnom ni bilo ne konca ne kraja. Najbolj neotesani kmečki fantje bi se tako ne obnašali, kakor ti možje, ki se med omikance štejejo. Nek priprost kmet je rekel: „Star sem, pa takih surovih ljudi še nisem videl, takega zabavljanja čez duhovne še nisem slišal“. Ko so nekteri duhovni, ki so bili v drugi sobi, memo njih iz hiše šli, začeli so kakor pravi divjaki z nogam teptati in z rokami ploskati, da je bilo še celó nekterih bolj poštenih Razlagovcev, ki so bili v drugi sobi, sram svojih surovih pajdašev, in da je g. Kraševc iz Dolenje vasi pri Cerknici nekemu duhovnu rekel: „Sram me je, da se ti ljudje tako surovo obnašajo; če boste to v časnike poročili, prosim, izvzemite mene, ker jaz nikakor ne pritrdim tem surovostim.“

Tako so liberalni Slovenci v Logatcu delali. „Omiko“ nosijo v svojem geslu, omiko hočejo razširjati, in tako surovo počenjajo. Bog nas vari take omike! Tudi se potegujejo za svobodo, pa drugače mislečim s pestmi žugajo in jih celó v gostilnici pri miru ne pusté. Lepi omikanci, lepi svobodnjaki!

Nekaj dobrega nam je pa ta volitev vendar le prinesla, da se namreč spoznamo in učimo. Do zdaj se je marsikdo hlinil in svojo barvo skrival, zdaj pa se je očitno pokazal, kar je dandanes, ko se duhovi ločijo, potrebno. Skušnja naj bo pa tudi naša učiteljica. Res je, da so se po nekterih krajih slovenski rodoljubi za grofa Hohenwarta veliko prizadjali, z žalostjo pa moramo svetu povedati, da se v nekterih krajih, posebno, kakor slišimo, okrog Loža nič ni storilo in vse agitovanje prepustilo nasprotnikom.

Naj toraj 16. dan oktobra 1873. leta vse tiste Notranjske rodoljube, kateri so spali do zdaj politično spanje, zbudi in jih podučí, da zamoremo le z zedinjenimi močmi in skupnim delovanjem nasprotnike premagati.

Iz Ribniške doline 17. oktobra. Pri včerajšni volitvi, ktere izid je že znan, sem nekaj zapazil, kar je opombe vredno. Prišlo je na volišče že na vse zgodaj vsake barve ljudi, med temi mnogo nepoklicanih. Od kod so došli, ni treba svetu vedeti. Med njimi so bili nekteri posebno, res do studa silni agitatorji, se vé, da ta dan vsi za slovensko, ali bolj prav za mlad-slovensko stran. Tako n. pr. se je možato nosil zagrizen sovražnik vsega, kar po slovensčini dišči, česar se mu pa ne sme toliko za-

meriti, ker je kočevske krvi, rojen Nemeč. Ž njim vred se je ta dan za „domovino in narod“ poganjal še nekdo drugi, po značaju njemu čisto enak, rodbine ciganske, po duši ven in ven strasten nemčur, ki se pa po zunanje včasihlini Slovenca; dalje nekaj prav zarobljenih kričačev, ki so kanibalsko rjuli, zlasti čez duhovščino, — njihovih surovih izrazov ne gre pisati v pošten list, — bili so blezo reprezentanti gesla „vse za omiko“. Zlasti se je odlikoval nek lahonček, ki je hotel v neotesanosti menda vse druge presegati. Kaj vem, od kod ga je bil ta dan veter prinesel semkaj širit novošegni blagor za „narod“ in „omiko“. Enemu teh nepovabljenih gostov, skor najbolj glas-nemu, je rekel pošten volilec Ribničan: „Ti nimaš tukaj nič opraviti, pojdi raji zibat svoje mulce“. — Znano je namreč sploh, da ravno mnogoterim novošegnim liberalcem lastna žena ni zadosti. Saj jih turek tudi po več smé imeti. Ravno v tem pomenu razumejo mnogi liberalci besedo „svoboda“, kar pa pošten Slovenec imenuje razuzdanost. Razuzdanosti vsake vrste pa sv. vera prepoveduje, zato so takim tičkom zlasti oznanovanci sv. vere hud trn v očeh, in od tod njih krik in vriš zoper nje. Taki možje tedaj „za narod, svobodo in omiko“ so si omenjeni dan tukaj bratovsko roko podali in delali za kar na novo najdenega kandidata, gotovo ne iz prepričanja, ali pa iz spoštovanja do njega, ker občespoštovani gospod P. Kozler ni mož po njihovem kopitu, ampak delali so za-nj iz zgolj vključovalnosti proti slovenskemu grofu Barbotu, kakor njih privrženci na Notranjskem proti preslavnemu grofu Hohenwartu. Na Notranjskem bi bilo lahko to vključovanje v veliko škodo, ako bi ne bili pošteni Gorenjci časti naše dežele rešili. (Bog živi Gorenjce!)

Pri nas je bilo pa to vključovanje in vrišanje čez duhovnike res smešno. Nam in vsim tukajšnjim duhovnikom bi bilo namreč ravno tako ljubo, če bi bil izvoljen gosp. P. Kozler, kakor da je gosp. grof Barbo. Gosp. P. Kozler je naš deželni poslanec: volili smo ga vselej, ga bomo še, in bi ga bili tudi zdaj, če bi bil o pravem času in od prave strani nasvetovan. A vse tihotapsko ravnanje liberalnih agitatorjev (že tri tedne poprej je liberallec pravil, da bodo povedali še le zadnji dan svojega kandidata), ki so res zadnji hip kakor volk iz grmovja planili proti edinemu nasvetovanemu kandidatu, ni dalo drugači misliti, nego da nas hočete zvoditi na led. Drugikrat delajte očitno, da si prihranite veliko potov, skrbí, težav in kričanja. Poštenjak sme s svojimi deli zmeraj na dan. Gosp. Kozler pa, naj bi bil o pravem času nasvetovan, bi bil tudi klerikalni kandidat in gotovo voljen. Ne vem pa če si šteje, zdaj kaj posebno v čast, da ste ga vi le za svojega izbrali! —

Iz Kostanjevice. Prav grde laži in obrekovanja se je nekdo pred nekaj časom predrznil pisati o naših vsega spoštovanja vrednih gg. duhovnih, posebno zoper gosp. kaplana, ki ga štejemo med naj prve svoje dobrotnike, bodi si v dušnih ali pa v telesnih zadevah. Kar so storili brez vsega plačila, kar so pretrpeli za naše cerkve zgolj iz ljubezni do Boga, vsega tega jim nikoli nemoremo povr-niti. Nar bolj nas je pa žalilo, da se je predrznil kdo v našem imenu, to je, večine farmanov, po svetu take laži trositi. Kdo neki so tisti Kostanjevski farmani, koliko jih je in kakošni so? Nočemo se spuštati globokeje v to reč, ampak samo rečemo: Naj svet ne verjame nič, kar kak posamezen brezverec od tod zoper naše od vsih faranov spoštovane gospode duhovne piše.

Eden za vse druge.

Iz Koprškega okraja 16. oktobra.

Včeraj so se izvrševale volitve za poslanca iz kmečkih občin v Kopru, Vodojanu in Poreču. Druzega poslanca volili so včeraj na uni strani Istre. V Kopru dobil je narodni kandidat škof Dobrila 33 glasov proti 38, ktere je dobil nasprotni lahonski kandidat Polesini po strahovitem agitovanji Lahov in lahonov, zlasti pa Koprčanov. Sme se reči, da vsak volilec imel je svojega agitatorja; tu je vlekel Koprčan kakega volilca na stran, tam zopet drugi družega, in obljuba kot mož-beseda poprej dana, da bodo za narodnega kandidata glasovali, bila je pri mnogih nespametnih volilcih zavržena. No, saj so pa v plačilo svoje izdaje po dovršeni volitvi v krčmi pri Št. Š. dobre refoškove botelje od nekega Koprčana darovane praznili!

Duša vsega agitovanja zoper narodnega kandidata bil je pa srenjski pisar Pomijanske županije. Kako je moral agitovati že doma, lahko se razsodi iz tega, da tudi v Kopru si ni le ene minute počitka dal, da bi mu le ena dušica ne odpadla za italijanskega kandidata.

Tudi je spričano, da trem volilcem iz Truške fare in enemu iz Marezige, ki spadajo pod Pomijansko županijo, niso na dom poslali volilnih listkov in izkaznic, kakor bi se bilo imelo zgoditi, toraj so jim domači duhovni želji volilcev samih na bele listke zapisali narodnega kandidata. Pa glejte čudo, pred volitvo so prejeli volilne listke in prinesli so jih k volitvi. Kdo jim jih je zdaj izročil, ali je bil kandidat na njih že zapisan, ali se je vpričo njih in po njih želji zapisal, ali so bili prekanjeni in od koga, tega še ne vemo, le to vemo, da blizo polovice narodnih volilcev, ki so poprej za Dobrila bili, se nam je izgubilo. Pomijanskemu županu (podesta-tu) pa priporočamo, da ne bi bil njegov pisar tudi župan, ker od župana, kterege kot poštenjaka poznamo, ne moremo verovati, da bi bil po vsem zastopljen s svojim pisarjem.

Iz Tržaške okolice 19. oktobra. — X — Zmaga našega narodnega kandidata g. Iv. Nabrgoja je sijajna, liberalno-lahonski kandidat baron Morpurgo je sramotno propadel. „Slov. Narod“ méni, da to je zmaga njegove mlad-slovenske stranke, pa v tem se moti. Če tudi je bil g. Nabrgoj v volilnem shodu v Rojani nekaj zinil o svobodi in napredku vsled pričujočnosti Vošnjakove, vendar je obljubil, da bode zagovarjal vse pravice slovenskega naroda, tedaj tudi vero. On sam je neki rekel v shodu, ki so ga bili zadnje nedeljo sklicali v Trebičah, da je vera v nevarnosti, ako zmaga jud Morpurgo, kterege so lahoni vsilili za kandidata. „Vera je v nevarnosti“ se je slišalo in zato so iz vseh krajev Tržaške okolice vrelí vkup ljudje v mesto, da volijo poštenega domačina in katoličana Nabrgoja v državni zbor. Lahonska stranka je dala gotovo sebi najhujšo klofuto s tem, da je postavila juda za kandidata v III. skupini, v kateri je volil IV. mestni razred z okolico; ker ravno to je ljudstvo tako razkació, da se je v tolikem številu, kakor še nikdar poprej, vdeležilo volitve in da je celó veliko meščanov Italijanov dalo svoj glas rajši Nabrgoju, nego judu. „Sl. Narod“ pravi, da je zmagal narodno-liberalni kandidat, pa ta je bosa, ker družega narodnega kandidata še bilo ni. Zato so stali vsi Slovenci kakor en mož za-nj; tudi duhovščina je za-nj agitirala in glasovala. Upamo toraj, da bo g. Nabrgoj s katoliško-federalistično stranko vzajemno postopal.

Poslano.

Poslovalo č. 00. Jezuitov v Repnjah.

C. k. minister bogočaštja in uka je z visokim dopisom 4. t. m. št. 9302 potrdil odlok deželnega poglavarja Kranjskega, da mora družba Jezusova Repnje zapustiti. Storili smo kar nam postava dopuša vse, da bi ministerstvo ta odlok ovrгло, ali vse to ni nič pomagalo. — Kakor smo vselej za čas svojega tukajšnjega bivanja oznanovali vdanost v voljo Božjo in pokorščino do višje oblasti, tako tudi mi popolnoma vdani v voljo Božjo, pokorni višji oblasti, kranjsko zemljo zapustimo, in dobro vest kakor tolažilo proti temu izgnanju seboj vzamemo. Pred odhodom pa se prav srčno zahvalujemo slavni „katoliški družbi“ v Ljubljani, ki se je bila pismeno obrnila do papeževega poročnika na Dunaji, da bi za nas posređoval pri c. k. ministerstvu; kakor tudi slavni „katoliško-politiški družbi“, ki je našo pravično reč pri ministerstvu zagovarjala.

Tudi posebno zahvalo izrekamo vsem slavnim županijstvom, ki so s prelepimi spričali razvidno dokazali, da ni res, da bi naše djanje na Kranjskem v telesnem ali dušnem oziru bilo škodljivo, česar smo bili obdolženi. Presrečna zahvala poslednjič milostljivemu gospodu škofu, vsemu prečastitljivemu višjemu in nižjemu duhovstvu z vernim narodom vred za odkritosrčno zaupanje in priljudnost, s kakoršno smo bili vselej in povsod sprejemani. Z Bogom!

V Repnjah, 20. oktobra 1873.

Pregnani Jezuiti.

Poslano.

Dopis iz Ljubljane v „Soči“ št. 42 je poln laži, posebno kar se tiče slovenske Matice. Nesramna laž je, da je vlek el ranjki gospod Anton Léšar vsako leto 1000—1200 gld. od nje kot tajnik. On ni nikdar prejel več nego 300 gld. na leto nagrade in zadnje leto 1872/73 samo 180 gld., kakor se lahko razvidi iz natančnih računov.

Tudi je laž, da je odbor Matice zaradi tajništva že imel kako sejo. Zadnja seja odbora bila je 17. julija t. l. in sicer v pričjo gosp. Léšarja.

V Ljubljani 20. oktobra 1873.

Dr. E. H. Costa,
Matice predsednik.

Razne novice.

(Deželna komisija za konjerejo) je v svoji seji 18. oktobra sklenila sledeče: 1. C. k. ministerstvo poljedelstva naj se prosi za to, da se v že obstoječih štacijah trije žrebci pridajo in da se ustanovi nova štacija v Cirknici; 2. naj se nakupita dva žrebca pingavskega plemena; 3. naj se napravi dražbena prodaja privatnih žrebcev januarija meseca 1874. leta v Ljubljani, Kranji in Radoljci; 4. za nakupovanje, dražbenje in nadzorovanje žrebcev, ki se nakupijo iz podpore, naj se odloči gospod J. Seunig, ud kranjske deželne komisije za konjerejo.

(Tudi novomeške frančiškane) so izpu-stili iz volilnega zapisnika. Pritožili so se zoper to, vlada nih pritožbo ni uslišala, ker niso samosvojni.

(Adolf Lang) feldmaršalleitnant v pokoji, je previden s svetimi zakramenti včeraj 20. t. m. na Veseli gori umerl.

V Vipavi razsaja vročinska bolezen, na Colu in v Cirknici pa Kolera.

(Kuga na gobcu in parkljih) se je pokazala v srenji Glodnitz v zgornji Krški dolini na Koroškem. Zatoraj je tudi bil živinski semenj 20. t. m. v Starem trgu prepovedan. Naj si mesarji in kupčevalci z živino to zapomnijo.

(Angleški prešiči) pravega s sufolskega plemena, nakupljeni iz državne podpore, se bodo 22. t. m. v Lasnikovi pristavi pod Rožnikom po javni dražbi prodali. Oklicovali se bodo za polovico prave cene.

Naj novejše novice.

Knez Karl Auersperg je od cesarja imenovan za predsednika, grofa Wrba in Trautmannsdorf pa za podpredsednika gosposke zbornice.

V Isterskih mestih je izvoljen deželni glavar Vidulič.

Na Moravskem je v kmečkih srenjah izvoljenih 7 deklarantov in 4 ustavoverci, v Bukovini pa 3 ustavoverci.

(Odpoved.) Kakor zvemo iz gotovega vira, se je gosp. dr. Razlag kandidaturi za Ljubljano odpovedal.

Vabilo na naročevanje.

S tem vabimo vse Slovence k naročevanju našega lista.

„Slovenec“ velja do konca tega l.: Po pošti in v Ljubljani na dom prinesen 2 gld., na mesec 80 kr., posamezni listi v ekspediciji (pri Blazniku) 7 kr. — Tudi vabimo čast. občinstvo, da se poslužuje našega **inseratnega oddelka** in to tim bolj, ker je naš list med slovenskimi političnimi listi že zdaj najbolj razširjen.

Vse prijatelje svoje prosimo izdatne duševne in materijalne podpore.

Listnica vredništva.

F. M. V. dopisniku iz Notranjskega: Ne zamerite, da ne priobčimo Vašega dopisa. Nočemo lista ognjusiti s tako surovimi in nezazanimi pripovedkami, kakoršne Vi o dr. Zr. pišete, da si so resnične in imate, kakor pravite, dosti prič. Tudi bi morebiti gospodu dekanu v J. ne bilo po volji, če bi se razglasilo, kako neotesano se je tam obnašal omenjeni mož, čegar glasilo je „omika“.

G. Z. v L.: Ponudba nam je jako draga, prosimo! — G. dopisniku iz Dunaja: Zavoljo pomanjkanja prostora, zakasnjeno. Prosimo večkrat kaj. — Več dopisov smo morali zaradi preobilnega gradiva odložiti za prihodnji list.

Vsim gospodom dopisnikom izrekamo prisrčno zahvalo in se jim priporočamo še za naprej.

P. i. naročniki, kateri list po pošti prejema, naj še nekoliko potrpe. Kakor hitro bo naša prošnja pri c. k. poštni direkciji rešena, dobivali bodo list redoma precej drugi dan.

Gosp. Dopisniku iz Dunaja: (Zavoljo preobilnega gradiva odložili smo Vaš dopis za prihodnje.)

Lotorijske številke.

V Pragi 15. okt. 2, 79, 3, 27, 22.

Prihodnje številke bodo vlečene 29. okt.

Na Dunaji: 18. okt. 81, 69, 63, 78, 72.

Prihodnje številke bodo vlečene 31. okt.

V Gradcu 18. okt. 18, 82, 7, 40, 52.

Prihodnje številke bodo vlečene 31. okt.

Premog

(okamnelo oglje, Steinkohle)

iz Příbil-Starotovega kremenokopa, v Zeleni travi, pri Zagorji se prodaja v Ljubljani po najnižji ceni v Gradišči, Mauserjeva hiša št. 23.

Cent v hišo pripeljanega premoga velja 42 kr., k večjemu pa 47 kr., ker se računi vožnja od centa 10 kr.

Mesečni izkaz

banke „Slavije“.

Stanje dne 31. avg. 10.950 polie, 36.635.399 gld. zav. istine, 338.442 gld. premije. — 30. sept. 12.886 polie, 40.079.426 gld. zav. istine, 362.069 gld. premije. — Prirastek v enem mesecu: 1936 polie, 3.444.027 gld. zav. istine, 43.627 gld. premije.

Telegrafni kurzi

21. oktobra.

Papirna renta 68-20. — Srebrna renta 72-50. — 1860letno državno posojilo 100 00. — Bankine akcije 953. — Kreditne akcije 215.—. — London 112-85. — Srebro 107-80. — Ces. kr. cekini 5-50. — Napoleonsd'or 9-06.

Denarstvene cene.

Državni fond.	Denar.	Blago.
5% avstrijska papirna renta	63.80	69.15
5% renta v srebru	72.65	72.90
Srečke (lozi) 1854. l.	92.50	93.—
„ „ 1860. l., celi.	101.—	102.—
„ „ 1860. l., pol.	101.—	101.50
Premijski listi 1864. l.	132.50	133.—
Obligacije.		
Štajarske po 5%	89.50	90.50
Kranjske, koroške in primorske po 5%	82.50	90.50
Ogerske po 5%	73.—	74.—
Hrvaške in slavonske po 5%	74.—	74.50
Sedmogradske po 5%	71.50	72.50
Delnice (akcije).		
Nacionalne banke	952.—	954.—
Unionske banke	118.—	118.50
Kreditne akcije	217.—	218.50
Nižoavstr. eskomptne družbe	895.—	905.—
Anglo-avstr. banke	147.—	148.—
Srečke (lozi).		
Kreditne po 100 gld. a. v.	162.—	162.—
Tržaške „ 100 „ k. d.	104.—	104.50
„ „ 50 „ „ „	56.—	57.—
Budenske „ 40 gld. a. v.	23.50	24.—
Salmove „ 40 „ „ „	34.—	35.—
Alfti-jeve „ 40 „ „ „	23.—	23.50
Clary-jeve „ 40 „ „ „	31.50	32.—
St. Genois „ 40 „ „ „	23.50	24.—
Windischgrätz-ove „ 20 „ „ „	22.50	23.50
Waldstein-ove „ 40 „ „ „	24.50	25.—
Srebro in zlato.		
Ces. cekini	5.50	5.50
Napoleonsd'or	9.06	9.07
Srebro	107.—	107.75

Tržna cena preteklega tedna	v Ljubljani	v Kranji	v Novomestu	v Trstu	v Celji
Pšenice mernik	4.05	3.35			
Rži „	2.70	2.70			
Ječmena „	2.—	2.—			
Ovsa „	1.07	0.80			
Turšice (kornuze) „	2.30	2.20			
Ajde „	2.11	—			
Prosa „	2.—	2.05			
Soršice „	3.—	2.85			
Krompirja (koruna) „	0.95	2.85			
Leče „	2.85	3.—			
Fižola „	3.25	0.50			
Masla funt	0.52	0.34			
Slanine (špeha) „	0.38	—			
Sena cent	0.90	—			
Jaje po 4 za 10 kr.					

Naznanilo nove štacune.

Podpisani jemlje si čast, opozoriti čast. p. n. občinstvo na svojo knpčijo

s suknenim, manufakturnim in kramarskim blagom

katero je začel in bode vodil v Ljubljani pod protokolanem imenom

ANTON JENTL.

Priporoča toraj svojo raznovrstno zalogo s pristavkom, da se je ravnokar iz Dunaja vrnil, kjer se mu je posrečilo nakupiti različnega blaga po najugodnejši ceni. Posebno kupa vredno je: Velike sukne ogrinjalke, sukne sploh, kotonina, svilnati prtji ali rute, druge volnene, bombaževе (pavolnate) in platnene stvari, katere zamore po veliko nižji ceni, kakor lansko leto, prodajati.

Anton Jentl,

trgovec v špitalski ulici h. št. 273.

Natisnili Blaznikovi dediči v Ljubljani.